

Dags att ”kura skymning”.

Dags nu att göra sig redo för höstmörkret som smyger sig på oss. Nu är det mörkt redan klockan nio. Jaha tänker ni, det var ju en förskräckligt munter människa. Ska vi inte få avsluta sommaren först i lugn och ro, det är ju faktiskt bara augusti ännu, och kräftorna och surströmmingen knapp har hunnit simma igenom tarmkanalen. Men det vet vi ju alla att det inte är någon ide att förbanna mörkret. Vi ska istället tända ett ljus säger de kloke (OBS! batteriljus funkar utmärkt). Som liten uppskattade jag mycket de tillfällena när vi satt och ”kurade skymning”. Då man gjorde ingenting alls utan bara fantiserade om de allt mer tilltagande och fantasieggande skuggor som så sakteliga övergick till mörker.

Men håll med om att det är ganska skönt när man väl sätter fart på sittfläsket och inser att nu har man nog vilat färdigt för den här sommaren. Vi behöver alla lite struktur i vardagen, lite måsten som då helst ska vara av det trevligare slaget. Den som har läst igenom programbladet för hösten önskar nog att veckan hade betydligt fler vardagar. Cirklar, utflykter, resor, pubträffar, filmkvällar teater, boule och promenader från måndag t.o.m torsdag. Så varför inte köra hela veckan ut och toppa med en ”fredagsfika i föreningslokalen”. Viktigt med struktur i vardagen var det ja. Men någon av dagarna får du väl försöka att planera in lite tvätt, disk och handling för själva överlevnadens skull.

För att återgå till föreningslokalen. Hotet om att inte få behålla vår föreningslokal för vår verksamhet är mycket nedslående. En kommun som inte förstår sig på vår verksamhet är inte så rolig att tampas med. Men vi ger inte upp. Styrelsen har bjudit in Eeva Laine från Kultur och Fritidsnämnden i Huddinge till nästa möte så att vi på plats och ställe och öga mot öga kan få berätta om våra aktiviteters behov av just denna föreningslokal. Vi måste få dom att förstå att meningsfull sysselsättning och förkovran långt upp i åldrarna ökar på vårt välmående väsentligt. Jag får hoppas att hon(Eeva Laine) inte är barnbarnet till en tidigare arbetskamrat jag mötte på stan för bara några år sedan. Barnbarnet ifråga var ganska övertygad om att vi bara stickade och broderade ”*och så*” och drack en massa kaffe.

Man är ju lite nyfiken av sig och lyssnar efter vad andra panchisföreningar har för sig och kan med lätthet konstatera att de flesta är hästlängder ifrån oss. Vi har exempelvis tio olika cirklar. Dessutom har Landskapscirkeln en extra cirkeldag för den som hellre vill gå på måndag istället för torsdag, eller vice versa. Här går det ju inte att undvika att nämna den nytilkomna cirkeln ”*Orden som formade Sverige*” som verkar väldigt annorlunda och kul. Dags här att börja leta

bland sina egna märkliga uttryck. Att *vice versa* är ett mer praktiskt uttryck för ändrade positioner känner vi väl till. Men vad i hela friden betyder alla andra konstiga uttryck vi har och vad kommer dom ifrån? De där som man bara använder av födsel och ohejdad vana.

Medlemsantalen hos pensionärsföreningarna minskar, säger de som har koll på detta. Men hos oss verkar det inte alls så. Vi ökade på med ett par stycken även denna gång. Dagen efter vår månadsträff den 27:de så blev jag uppringd av en dam som retade sig på den egna saktfärdigheten, när hon på ryktesvägen fick veta vilken svängig underhållning vi hade haft dagen innan. Så hon ville bli medlem omedelbarts för att inte gå miste om liknande någon mer gång.

SyskonBandet som dagens underhållare hade valt att kalla sig, hade helt perfekt repertoar för att fånga de ”yngre” pensionärerna, de som är födda mellan 1950-55 och som var i sin mest prunkande ungdom på 1970-75 eller däromkring.

Och tänka sig att Kent,(givetvis med omtanke om oss gamlingar) bad dem om lite åldersanpassad volym och repertoar, näst intill blev förärad med ”långnäsa”. Denna publik, förmodligen mellan 65 och upp till kanske dryga 90 kunde inte få nog. Så önskemålet var att extranumret skulle vara ännu rockigare och med ännu mera ös i. Helt plötsligt hade vi tydligen **bara** ”yngre pensionärer”. Faktum är att SyskonBandet fungerade som rena förnygringskuren.

Och som av en händelse kan vi utlova lika mycket ös även på nästa månadsträff. Då kommer Jacks Katter till Klockargården. En bra ide vore nog att sätta säkerhetsbälten på stolarna, för då blir det Swingjazz som heter duga mina damer och herrar.

Skulle vara mycket intressant att få svar på frågan, hur långt tillbaka i tiden vi får gå för att kunna gå ”på lokal” och lyssna på musik av ovan nämnda slag och därtill bli styrkt av en kopp kaffe med tillhörande dopp för 20:- . Är det någon som kan dra sig det till minnes så ställ dig gärna upp på nästa möte och berätta?

E Lundmark